

Herefter ville den kloge læser, og det gjaldt også mig, forvente et afsnit, der forholdt sig til, hvorvidt denne målsætning er opfyldt. Det afsnit findes ikke, og derfor er det naturligt at spørge regeringen: Finder regeringen denne målsætning opfyldt? Og hvis svaret er nej, hvad er det så for huller, der er, for at den målsætning, der hedder at finde en passende bolig i forhold til behov og økonomisk formåen, er opfyldt?

Skulle jeg svare på SF's vegne, så er svaret nej. Boligområdet er som andre centrale områder af samfundet i øjeblikket karakteriseret ved ventelister: Unge, der venter på en ungdomsbolig i deres uddannelsesby, ældre, der venter på en ældrebolig eller en plejehjemsplads, familier, der ønsker at bo i almennyttigt byggeri, men må vente. Det har noget at gøre med, at der er en nedgang i det støttede byggeri, hvis man ser det over en 5-års-periode; det har jeg af et svar fra boligministeren.

Det andet centrale i målsætningsafsnittet er udsagnet:

»I valg af virkemidler finder regeringen, at den nuværende kombination af offentlig regulering og markedsstyring for boligmarkedet som helhed er hensigtsmæssig og rimelig.«

Det er en meget generel sætning, og det er egentlig imponerende, at man synes lige præcis at have nået det dér balancepunkt mellem det frie marked og regulering, i øvrigt efter at lejlovsforliget fra sidste sommer overførte op mod halvdelen af det private udlejningsbyggeri fra det regulerede område til området for fri markedsstyring. Det er i hvert fald ikke ud fra en målsætning om at sikre billigere huslejer, at dette er balancepunktet – tværtimod.

Afsnittet, der hedder status på boligområdet, viser det betydelige fald i boligbyggeriet, der er foregået siden starten af 1990'erne. Det er i øvrigt svært at forstå, hvis de to følgende udsagn kan være sande samtidig, selv om de står på hver sin side:

»Som det fremgår af tabel 1 forventes der også i år en vækst i byggesektoren.«

Det er et citat fra side 2. Det skal sammenholdes med side 3 i redegørelsen, hvor der står:

»... at mætningen af bolig efterspørgslen vil indtræde en hel del senere, end det hidtil har været antaget. Grunden hertil er bl.a. et lavere nybyggeri af boliger og en større indvandring end hidtil forudsat.«

Der står altså på side 3, at byggeriet er faldet, og på side 2, at det er steget. Hvis man kigger på

tabellerne, er det rigtigt, at det desværre er faldet, og det er oven i købet faldet i en periode, hvor vi har opjusteret befolkningsprognoserne, fordi der bliver flere, der efterspørger en bolig.

Vedrørende lejlovgivningen har vi bemærket, at regeringens opfattelse er, at der ikke skal ske grundlæggende ændringer inden udgangen af 1998, efter at Lejelovskommissionen kommer med sit oplæg inden udgangen af 1996.

Det er klart, at vi ikke er enige i den målsætning. Vi synes, at lejlovsforliget fra før sommerferien var et meget dårligt forlig, der har betydet meget, meget store varslinger i den gamle private boligmasse, specielt i småhusene. Vi har også set de første afgørelser, der desværre er så høje, at det i alt fald for SF er helt uacceptabelt. Vi har derfor et ønske om fortsat at få fjernet nogle af tidslernerne i lejlovsforliget fra i sommer.

Hr. John Vinther holdt den interessante tale under en af de korte bemærkninger, at også De Konservative beklagede husleje forliget fra før sommeren. Men det har så den interessante konsekvens, at De Konservative på trods af beklagelsen ikke var villige til at stemme for et forslag, der annullerede det husleje forlig, de var imod; så det må man vel betegne som et herresving.

Jeg skal sige om plejehjemsboligafsnittet – vi har diskuteret det lidt under de korte bemærkninger – at problemet med regeringens plejehjemsreform er, at den ikke giver flere boliger. Det, der er lanceret, er 20.000 nye ældreboliger over 10 år eller 2.000 om året, men så fragår der et antal, nemlig ca. 500, på grund af ombygninger af de gamle.

Dermed er man tilbage til at nybygge i størrelsesordenen 1.500, og det er lige præcis det tal, vi bygger i øjeblikket. Det vil sige – og det synes jeg man skal være opmærksom på, også de, der har sagt, at man ønsker et øget ældreboligbyggeri – at hvis regeringens plejehjemsreform virkeliggøres, indeholder den ikke en forøgelse af antallet af ældreboliger i forhold til det nuværende niveau. Jeg gentager: Den indeholder ikke en forøgelse af plejehjemsbyggeriet i forhold til det nuværende niveau.

Hvorfor er det så et problem? Det er et problem, fordi regeringen selv i et svar fra Ældreboligrådet erkender, at vi har et underskud på 8.000–10.000 boliger i forhold til situationen midt i 1980'erne. Og det er det, fordi vi har et stort antal sindslidende og psykisk udviklingshæmmede, der også har krav på en bedre bolig end den, de har i dag.